

РЕШЕНИЕ

№ 393

гр. София, 15.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.12.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова

Димитър Петров

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11104** по описа за **2023** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по подадена касационна жалба от адвокат – пълномощник на Д. Д. Г., против Решение № 3452/18.07.2023 г. на Софийския районен съд, НО, 116^{-ти} състав, постановено по НАХД № 8155/2023 г., с което е потвърдено издаденото от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по лекарствата **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ** № РД-И-022/20.04.2023 г. С постановлението, на магистър-фармацевт Д. Д. Г. е наложено административно наказание „глоба”, в размер на 1 000 лева, на основание чл. 294 от Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина (ЗЛПХМ), за нарушаване разпоредбите на: чл. 23, ал. 1 и ал. 3, вр. чл. 25, ал. 2 от Наредба № 28/09.12.2008 г. за устройството, реда и организацията на работата на аптеките и номенклатурата на лекарствените продукти; чл. 2 от Наредба № 4/04.03.2009 г., за условията и реда за предписване и отпускане на лекарствени продукти, поради това, че на установена дата и място (аптека) е продала отпускан по лекарско предписание конкретно индивидуализиран лекарствен продукт, без да поиска за него рецепта, издадена от лекар.

Недоволен от решението касаторът, чрез адвоката с жалбата и в съдебно заседание твърди незаконосъобразност и неправилност на въззивното съдебно решение, изрично

пледирайки за маловажност на случая.

Ответникът, посредством юриконсулт оспорва касационната жалба и заявява искане за присъждане на юриконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура намира касационната жалба за частично основателна, „досежно претенцията, относно размера на санкцията“, като при това не съобразява, че със санкционната норма на чл. 294 Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина минималният размер на глобата е 1 000 лева.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след като анализира наличните доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен с чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима. Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК Съдът е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

Въззивният съд, след обективно и всестранно проведено съдебно следствие е приел за установено по несъмнен начин, че: на посочената в АУАН и в НП дата Д. Д. Г., като магистър – фармацевт в аптека на „Фармина“ ЕООД, в [населено място] продала конкретно индивидуализиран лекарствен продукт, за продажбата на който се изисква лекарско предписание, без преди това да е изисквала такова от клиента. Фактическите обстоятелства не се оспорват от касатора. С мотивите си Съдът е обсъдил всички, противопоставени му с въззивната жалба възражения, които са преповторени и с касационната.

Решението е правилно. Касационният съдебен състав изцяло споделя мотивите на въззивния съд, по ради което и с оглед чл. 221, ал. 2, изр. второ АПК не намира за нужно да ги възпроизвежда подробно.

Санкционната норма на чл. 294 ЗЛПХМ е обща и предвижда налагане на санкции за нарушаване разпоредби на този закон или на наредбите по прилагането му, извън случаите по чл.чл. 281-293. Следователно, предпоставка за налагането на санкция, на основание чл. 294 от Закона е извършване на деяние, нарушаващо конкретна разпоредба, съставляваща част от специалните наредби. На наказаното лице е вменено нарушаване разпоредбите на чл. 23, ал. 1 и ал. 3 от Наредба № 28/09.12.2008 г. „за устройството, реда и организацията на работата на аптеките и номенклатурата на лекарствените продукти”, както и нарушаване на чл. 2 от Наредба № 4/ 04.03.2009 г., „за условията и реда за предписване и отпускане на лекарствени продукти”. Според ал. 1 на чл. 23 от Наредба № 28/09.12.2008 г. „Всеки фармацевт е независим при вземане на решение, свързано с осъществяването на професионалните му задължения, за което носи съответната отговорност” и (ал. 3): „За неправилно приготвен и/или отпуснат лекарствен продукт и за настъпилите последици носи отговорност фармацевтът, който го е приготвил и/или отпуснал”. Чл. 2 от Наредба № 4/ 04.03.2009 г. пък указва, че „Режимът на предписване на лекарствените продукти е определен в разрешението за употреба на лекарствения продукт”. Отпускането на процесния лекарствен продукт, без да е представена рецепта означава „неправилно отпускане”, по смисъла на ал. 3 на чл. 28 от Наредба № 28/09.12.2008 г. Именно това несъобразяване с наредбата, от обективна страна представлява състав на

административно нарушение, за което е предвидено налагане на наказание, на основание чл. 294 ЗЛПХМ. Нарушението, предвид важноста на обществените отношения, които засяга не може да бъде определено като маловажно. В този смисъл въззивният съд е изложил специални, подробни мотиви, споделящи се от касационната съдебна инстанция. В административнонаказателното производство не са допуснати твърденията от касатора процесуални нарушения, вкл. за несъставомерност на описаното деяние, осъществено посредством бездействие, с вменените като нарушени материалноправни норми от цитираните наредби.

Отхвърлянето на касационната жалба обуславя основателност на искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което Съдът, на основание чл. 63д, ал. 4, ал. 5, вр. ал. 1 ЗАНН, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ определя в размер на 100 лева.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, изр. първо, предл. първо АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София - град, V^{-ти} касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3452/18.07.2023 г. на Софийския районен съд, НО, 116^{-ти} състав, по НАХД № 8155/2023 г.

ОСЪЖДА Д. Д. Г. – ЕГН: [ЕГН] да заплати на ИЗПЪЛНИТЕЛНА АГЕНЦИЯ ПО ЛЕКАРСТВАТА юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лв. (сто лева).

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: